

та му Петра (1197 л.) и веднага ся загрыжилъ да утвърди мира изъ своето царство, та да го избави тѣй отъ опасносттажъ отъ каквѣто ся заплашвало.

II. Ами въ каквѣ опасности было изложено тогизи Българското царство?

О. Кръстоносцити, что подигали Папыты, да отивать да отнимать отъ Турциты Св. мѣста въ Іерусалимъ, като ся подигали да вървятъ, случвало ся да минувать и прѣзъ Българіѣ, кождо понеже мысляли за еретическѣ земѣ, правяли ѣ голѣмы пакости: обирали църквы, манастиры, и разграбували села, които много пжти излизали подирѣ имъ на потери, да ги гонять и бѣжтъ; още той (Иванъ) ся беспокоилъ и отъ Маджарскыя царь Емериха, който неискалъ да припознае Българското царство, ами думалъ, че царь Иванъ не былъ истинскы царь, защото нѣмалъ законнѣ земѣ, па ся подирѣтнѣлъ да нахлуе въ Българіѣ и да растура Българското царство, та или самъ да го владѣе, или да го полърне пакъ на Гърциты. Не по-малко го било страхъ царя Ивана още и отъ братовыты му убійци, Иванка и брата му Митра, които непрѣставали да си зломыслятъ на отечеството, срѣщу което тѣя нехрани-майковци были приготвили даже и дружинѣ да го нападнѣтъ.

II. А какъ ся избавилъ царь Иванъ отъ тѣя безпокойствія?

О. За да ся избави отъ кръстоносциты и Маджарыты, той намыслилъ да ся сприятели съ папѣ Інокентія III, който тогава былъ душа нѣсамо на религіозныты, но и на политическыты работы въ Европѣ, та му пратилъ (1023 г.) посланникъ, и го помолилъ да му прати царскы вѣнецъ и достоинство, каквото имали на прѣжнити Българскы царіе, и да ржкоположи Българскы патриархъ. Папата много ся благодарилъ отъ това, и му отговорилъ, че скоро ще му испълни желаніето. И наистинѣ той испратилъ въ Българіѣ кардинала Леона, та на 7-ый Ноемврія ржкоположили въ имято на Папѣтѣ